

حجۃ الاسلام آقای حاج سید موسی صدر که
چندی است برای تبلیغ و ارشاد شیعیان لبنان به
آنسامان عزیمت نموده و منشأ خدمات ذیقیمتی قرار
گرفته اند اخیراً در دانشگاه بیروت نطقی مفید
با حضور جمعی از اساتید و دانشجویان دانشگاه
ایراد داشته اند که متن آن از بیروت برای مارسیده
و ذیلاً درج میگردد.

سید موسی صدر

لبنان

نقش اسلام

در

زندگی فوین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

تصویر میکنم بزرگترین توطئه‌بی که دین در تاریخ طولانی
خود با آن مواجه شده « جدا کردن دین از زندگی » و
بی تأثیر نشان دادن تعالیم دینی در حیات انسان است .
این توطئه با همکاری بی‌دینان و دینداران اجرا شده .
تعجب نکنید! دینداران امر روز عملاً ثابت میکنند که دین توشه
آخرت است و با اسم دین از زندگی کناره میگیرند و بمظاهر
زندگی زهد میورزند . در نتیجه دین را مخصوص آمادگان
مرگ: هریض ، پیر مرد ، فقیر ، و امانده ... قرار داده اند .
اما آنها که خیال مرگ ندارند: جوانها، داشمندان، ثروتمندان
... در فکر دین نیستند .

گذشته از این گروهی از دینداران ، و بیشتر در اروپا ، با مظاهر حقیقی زندگی بدشمنی برخاسته‌اند باعلم مقاومت کرده‌اند و هرتازه‌بی‌را بدعت دانسته‌اند .

در عصر ما و در زندگی نوین توضیح نقش‌دین با اشکال بیشتری مواجه است زیرا : اولا: علمپژوهشکی و علوم طبیعی دیگر با اکتشاف خواص اشیاء و فوائد و مضر آنها انسان را بی‌نیاز از حلال و حرام نشان میدهد .

ثانیاً : حقوق مدنی ، احوال شخصی ، قوانین بین‌المللی و تجارتی ، روابط اجتماعی انسان را تنظیم کرده و دیگر چهسا احساس احتیاجی باین فایده دین (یعنی احکام روابط انسان با جامعه) نباشد .

ثالثاً اگر بخواهیم اخلاق دینی دوری را که دین برای آن دارد درنظر بگیریم و بگوئیم تکبر ، دروغگوئی ، قطع رحم ... حرام و برعکس راستگوئی همسایه داری ، تواضع ... خوبست ، جواب میشنویم که اخلاق که ابتداء بصورت یک صفت مستحسن میباشد رفته رفته توسعه یافته قانون میشود و بعد بصورت یک سنت ملی و اجتماعی در می‌آید .

روانشناسی مطالعه در باره گروهی از امراض روحی را بعده میگیرد و بطور کلی قانون روانشناسی ، و روانپژوهشی مارا از این نقش دین بی‌نیاز کرده‌اند .

رابعاً: روابط ماوراء الطبيعة (اگر فلسفه اولی راهی بطریق حقیقت باز کند و معرفت انسان را بخالق بیفزاید) حتماً در تنظیم عبادات اثر می‌گذارد. عبادت عادتاً برای رضایت و فرار از غصب معبد است و بهمین دلیل سنن عبادت در بین مردمانیکه عقاید مختلف دارد فرق می‌کند . عبادت آفرودیت ، باعیادت آش یامهر فرق می‌کند .

پس این آخرین نقش دین هم در خطر می‌افتد و چیزی برای دین نمیماند . جای دین در زندگی نوین کجاست ؟

ما در این بحث سعی میکنیم باین سؤال جواب‌دهیم و جای دین را در زندگی امروز روشن کنیم . برای این مقصود بقرآن کریم : اصلیل‌ترین و دست‌نخورده ترین کتاب آسمانی مراجعه میکنیم :

«فَاقِمْ وَجْهَكُلِّدِينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا»

«پس بسوی دین راست رو آور ، دینی که انسان را خداوند بر اساس آن خلق کرده است» از این آیه و آیات دیگر میفهمیم که دین همان فطرت کامل انسان است و تعالیم آن برای ساختن انسان : این جزء زنده آفرینش ، این رکن و محرك تاریخ آمده است .

اسلام میخواهد انسان را در جایی که برای او در این کون در نظر گرفته شده است بشاند . تکالیف ، عادات ، حلال و حرام ، اخلاق ، قوانین هم برای این مقصود است . توضیح آنکه :
الف - اسلام بموجب جهان بینی خاص خود ، جهان را یک موجود واحد متحرک بسوی هدف و مقصد می شناسد .

ب - هر یک از اجزاء جهان دارای وظیفه معین است که با دقت آنرا انجام میدهد . و قرآن نام این اطاعت را سجود میگذارد .
ج - جسم انسان از این قاعده مستثنی نیست واوهم باین اطاعت ، باین سجود کونی مشغول است .

د - انسان از نظر آنکه موجود زنده و دارای علم و اراده است وظیفه بی دارد و برای امری مهم ساخته و پرداخته شده است . وظایف او را واجبات دینی روشن میکند .

ه - خدای یگانه عالم و قادر و عادل و رحیم است پس مصنوع او یعنی جهان بر این شکل ساخته شده و بر این اساسها استوار است .

و - پس وظیفه انسان در جهان بر پایه های علم ، قدرت ، عدالت ، و رحمت قرار دارد و ذر غیر اینصورت بعلت هم صدا نبودن با جهان شکست میخورد و فراموش میشود .

ز - انسان تنها «من» نیست بلکه جزئی از جهان بزرگ است و عمر او با ولادت شروع نمی شود و با مرگ پایان نمی یابد .

ح - پس برای سعادت خود باید خود را یعنی جهان را بشناسد و از علم گریزان نباشد . و برای فعالیت ، عمر کوتاه خود را در نظر نگیرد . بلکه فعالیت خود را حلقه بی از زنجیر طولانی از لی ابدی بداند - «کن لدنیاک سکانک تعیش ابدآ»

با مطالعه این فهرست میبینیم که تعالیم اخلاقی ، قوانین ، حلال و حرام ، عادات و همه تعالیم دینی دور نقطه تکوین و ساختمان انسان میچرخد ولی انسان از خود ، از مردم ، از جهان و از خدا جدا نیست و از اینجهت تنظیم اساسی این روابط انسان با خود و جهان و خدا مورد ملاحظه دین قرار گرفته است .

حال بهینم آیا در زندگی نوین نقش دین تفاوتی کرده است ، البته نه !
زیرا عصر ما عصر علم است . علم چراغی است که جهان را بطور حقیقی نشان میدهد و راه

پیشافت و تکامل را روشن میسازد. اما دیدن راه تنها کافی نیست. باید در این راه قدم برداشت.
مگر هر کس میداند عمل میکند؟

دین انسان را صالح برای پیمودن این راه میداند و او را به پیمودن راه تشویق میکند
تا بتواند مقام انسانیت را که رهبری جهان و خلافت خدائی است بدست آورد.

حالا کمی تفصیل بدهیم :

ذلک الكتاب لاریب فیه هنی للمنقین. الذین یومنون بالغیب و یقیمون الصلوة و مما رزقناهم
ینفقون»

«این قرآن کتاب الهی است بدون شک راهنمای پرهیز کاران، آنان که بغیب ایمان دارند،
و نیاز را بیا میدارند و از آنچه روزیشان کرده ایم اتفاق میکنند»

الف : ایمان بغیب : آیا انسان امروز که امراض جسمی ، عصبی ، اجتماعی ، مالی خود را
باعلم حل کرده است از اضطراب و تشویش خود کاسته است؟

آمار نشان میدهد که نمیتوانیم باین سؤال جواب مشبت بدهیم ! بلکه بطور حتم میتوانیم
بگوئیم بنسبت تکامل داشت اخطراب او کم نشده است . انسان پریشان عصر ما گرفتار امراض
روحی فراوان است . یاک تکیه گاه مطلق ثابت دائم جستجو میکند .

وابستگی انسان باین معدر قدرت لایزال پاسخ باساسی قرین احتیاج روحی انسان در
عصر حاضر است . بعلاوه دنیای متحصل غیب بزرگتر است ، حد ندارد ، تشنجی لانهای انسان
را علاج میکند : الا بذکر الله تطمئن القلوب . «هان، فقط با یاد خدا دلهای بشر آرام میگیرد»
اسلام، این تکیه گاه را بایمان بغیب تامین کرده . ولی نه غیب پر از خرافات و مشکلات؛
نه غیب مزاحم و مانع از سیر زندگی و علم بلکه غیب مجرد و کامل .

ب - و یقیمون الصلوة - و برای محافظت براین احساس دستور عملی میدهد تا همیشه این
احساس زنده باشد. عمل و عقیده، عمل و شعور وجودانی ، عمل و وجودان مخفی در هم مؤثر هستند
اسلام در عبادات بتوجه روحی اکتفا نکرده و عبادات متفرقه را کافی ندانسته بلکه در عین
حال حرکات خارجی و نیت را تواما معتبر دانسته تا انسان در این تمرین توجه بالا سبق را در
اثناء عمل بدست آورد. تا بتواند درزندگی دائمًا متوجه خالق خود باشد و سبب خلقت خود را
در نظر داشته باشد .

مسلمان در محراب مسجد و در محراب جهان نماز می‌گذارد و جهان را چون یک مسجد و یک ساجد می‌یابد.

ج — و ما رزقناهم ینفقون : هرچه انسان بست آورد : مال، جاه، قدرت، سلامتی، زیبائی، فکر، دانش مخصوص او نیست. رزق خداست. جهان، مردمان، جامعه، گذشتگان در آن و ایجادش شرکت کرده است. پس او حق ندارد آن نعمتها را فقط برای خودش مصرف کند. باید سهم دیگران را بدهد.

جهان یکی است و جامعه یک درخت است که شاخه و برگ و ریشه اش در تولید میوه شرکت دارند. او از جهان است و جهان از اوست.

د — مسلمان احساس میکند که ارتباط بخدادارد و در حال ادای واجب خود میباشد و پیوسته بجهان است. پس او آزاد و آزاده است. او با فضیلت است. او قوی است و از همه کس و از همه چیز بی بالا است.

آزاد است زیرا او بنده خدا فقط میباشد، نه کس دیگر و چیز دیگر. راه علم، مطالعه، تغییر و تبدیل همه کس، همه چیز و همه وضع ممکن است. چیزی، کسی، وضعی از لیست ندارد، با فضیلت است زیرا او بنده خدای بافضیلت است و در جهان با فضیلت زیست میکند. قوی است زیرا او هم جدا و همراه با کون و جهان است. از هرگز و پیری و مرض و محیبت نمیترسد.

آیا انسان را نیروئی جز اسلام در زندگی نوین میتواند رهبر شود؟ آیا انسان در زندگی نوین که با تکامل علم بزرگترین و حساسترین نیروهار ادریست دارد اگر تکامل همه جانبه‌نشانه باشد دچار ضعف خطرناک نیست؟ و آیا احتیاج انسان با اسلام امروز بیشتر از همیشه احساس نمیشود، چه کسی بهتر از جوانهای داشجوک واقع جهان را با علم درک میکند و رهبران آینده جامعه هستند میتوانند به این واقع بی بینند؟

در خاتمه باین اعتراف کنم که دریک سخنرانی نمیتوانم از نقش تعالیم اسلامی در باره خانواده، اتفاق، زکوة، حج، روزه و غیره بحثی بیان آورم همینطور نقش اسلام در تاریخ تمدن جدید و پایه‌گذاری علوم و بحث‌های دیگری که از این موضوع منشعب میشوند احتیاج ببحث‌های مفصلتر دارد.